

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

די שעפסל איז ווייט פארקראכן

אז נאכן אזויפיל וואנדערן איז זי גאר צוריק צום אלטן וועג. פישל לויפט מיט אייפער און שמחה איר אפצונעמען. ס'האט זיך אויסגעשטעלט אז דוקא די דערווייטערונג האט איר אזוי וואונדערליך צוריקגעברענגט.

דער הייליגער רבי לערנט אונז מיט דעם משל, צומאל איז פארהאן איינער וואס דערווייטערט זיך ליידער פון גלייכן וועג. ער בלאנדזשעט און פאלט נעבען אדורך.

ס'איז אבער א גרויסע חילוק אויב אזא איינער וועט גלייך כאפן און זיך נעמען אין די הענט און תשובה טון און בעטן מחילה פון באשעפער אדער וועט ער אינגארין און ווייטער פאלן אין קרומע וועג און זיך דערקייקלען גאר טיף אין דער גרונד.

ווייל אז מען פארקריכט נישט ווייט פון גלייכן וועג, קען מען נאך גאר גרינג זיך אומקערן, ווייל מען דערקענט נאך דעם פייער, דער קול פון די הייליגע תורה, מען דערהערט נאך דאס קול פון באשעפער. און דער אויפערשטער פירט זיך צו רופן און דערמאנען דעם מענטש מיט רמזים, סיגנאלן, אמאל רופט ער ממש מיט א רוף, צומאל כאפט דער מענטש א שטויס, א קלאפ ער זאל כאפן אז מען דערמאנט אים פון אויבן זיך אומצוקערן.

ווערן איינער ווערט אבער זייער דערווייטערט, ער טוט אפ מערערע עברות חס ושלום, ווערן פארמערט זיינע פארקראכענע וועגן, שטרויכלונגען און מער פארצווייטע שמאלע וועגן ביז ער ווערט אזוי פארלוירן צווישן די דערנער אז ס'איז גאר שווער צו תשובה טון. און דער רבי פירט אויס אז אפילו דאן זאל א איד זיך נישט מ'אוש זיין ווייל אפילו ווען ער איז שוין אזוי ווייט פארקראכן קען אמאל געשען אז פון דארט וועט ער געפונען א נייע וועג דורך דעם צווייטן זייט און זיך צוריקקערן צו תשובה.

לאמיר צולייגן הארץ זיך אומצוקערן שטענדיג צום באשעפער און הערן זיין רוף וואס ער רופט אונז, און נישט ווארטן און זיך חס ושלום דערווייטערן. (עפ' ליקוטים)

פישל דער פאסטער מיטן האקעטל אויפ'ן שפיץ קאפ גייט יעדן טאג ארויס אין די פעלדער בייגלייט דורך זיינע סטאדע שעה, צו פאשן אויף די הויכע בערג צום שיין פון דער זון. די שאף דרייען זיך דארט צווישן די פעלדן שטיינער און גראז און עסן צו דער זעט.

פישל זיצט אויף א שטיין ווען ער שפילט זיך אונטער א נשמה לידל אויף זיין פייפערל. מיט זיינע שארפע אויגן האלט ער השבון אויף יעדן שעפסל זי זאלן גיין אויף די ריכטיגע וועג, קיינער פון זיי זאל זיך נישט אויסגלייטשן אדער פאלן, עסן פון פרעמדע פעלדער אדער זיך דערווייטערן.

פלוצלונג פאמערקט פישל ווי איין שעפעלע דערווייטערט זיך. ווי א מינוט לענגער איז זי פארקראכן געווארן ווייט צווישן די ביימער איינע אליין. ער פייפט מיטן פייפער א טיפן פייפ איר צו רופן און און דערמאנען צוריקצוקערן צו די סטאדע. אבער די שעפעלע ווערט נאכמער דערווייטערט. פישל הייבט זיך געשווינד אויף, ער לויפט צום ריכטיגן פונעם שאף און פייפט נאך העכער און העכער.

די שעפעלע נעמט נישט אין אכט אז די קולות זענען געוואנדן צו איר. זי גייט זיך ווייטער איר וועג צו לויפן און זיך דערווייטערן.

אוי! טראכט זיך פישל צו זיך, אזא שאד, זי פארשטייט נישט מיינע סיגנאלן זיך אומצוקערן און גיין אויפ'ן אויסגעטראטענעם וועג. זי פארשטייט נישט מיינע רמזים זי זאל זיך אומקערן פונעם קרומען וועג ווי זי איז פארקראכן.

די שעפסל פארקריכט צווישן די בערג ביז פישל זעט אז זי איז שוין גאר גאר דערווייטערט. פישל זעצט זיך ווידער אויף זיין באשטימטן שטיין צווישן אלע שאף און טראכט מיט ווייטאג: א שאד א שאד אז די שעפעלע פארשטייט נישט מ'ין רוף, זעצט איז זי אזוי אפגעזונדערט. ווער וועט איר דא צוריק ברענגען צו אונזער סטאדע? ווער וועט איר אכטונג געבן אז ווילדע וועלן זאלן איר נישט פארציקן נעבער נעבער.

דאס שעפסל איז ווייט פארקראכן צווישן די בערג, און עפעס אומגלויבליך האט פלוצלינג פאסירט! נאך עטליכע אומראיגע שעות איז געזען געווארן דאס שעפעלע זיך דערנענטערן צו דער סטאדע פון גאנץ אן אנדערע ווינקל, זעט אויס

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדָמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"ג - דִּי זִיבֵן בְּעֵטְלֶעֶרס (13)

חאַטְשֶׁע עֶר הָאט שוין אויס גישאַסין די פֿייל.
קאן ער זי פֿאַרט נאָך אומקערין. ער קאן די
פֿייל צוריק ציהען ווידער צו זיך. **האַב אַיך**
אַים גיפֿרעגט (דהיינו דער וואס אָן הענט. וואס ער
דערציילט דאס) וואס פֿאַר אַ פֿייל. קאַנסטו
צוריק ציהען.

ווארין סע איז זיך פֿאַרהאַנדן צעהן אירליי
פֿיילין. ווארין סע איז פֿאַרהאַנדן צעהן אירליי
סמין. ווארין אַז מע וויל שיסין אַ פֿייל.
באַשמירט מען זי מיט אַ סם. איז פֿאַרהאַנדן
צעהן אירליי סמין. וואס אַז מען באַשמירט. די
פֿייל מיט דעם סם. איז די פֿייל אַזוי מזיק. און
אַז מען באַשמירט די פֿייל מיט אַיין אַנדער סם
איז זי מער מזיק.

און אַזוי איז פֿאַרהאַנדן צעהן אירליי סמין.
וואס איטליכער סם איז אַרגיר. דהיינו ער איז
מער מזיק. האט ער אים גיפֿרעגט וואס פֿאַר
אַ מין פֿיילין קאַנסטו צוריק ציהען. ווידער
האט ער אים גיפֿרעגט צו אַיידער די פֿייל
האט יענעם גיטראפין קאן ער זי קריק ציהען.
צו אפילו נאָך דעם אַז די פֿייל האט שוין
יענעם גיטראפין. קאן ער זי אויך צוריק
ציהען. און דרויף האט יענער גיענפֿערט. אַז
אפילו די פֿייל טרעפט שוין יענעם. קאן אַיך
זי אויך צוריק ציהען. לושמיר אַ וואסיר אַ מין
פֿיילין קאַנסטו צוריק ציהען. האט ער

דעם זעקסטין טאג זענען זיי אויך פֿריליך גיווען.
און זיי האבין אויך גיבֿענֶקט. ווי נעמט מען דא
דעם דאזיגן וואס אָן הענט.

דערווייל קומט ער אַריין. און זאַגט אַיך בין דא.
אַיך בין גיקומען צו אַיך אויף דער חתונה און
האט זיי אויך אַזוי גיזאַגט אַזוי ווי יענע. און
איז זיי אַרום גיפֿאַלן און האט זיי גיקושט.

און האט צו זיי גיזאַגט. איר מיינט אַיך בין אַ
קאַליקע אויף די הענט. אַיך בין גאַר קיין
קאַליקע ניט אויף די הענט. אַיך האב יוא כֶּח
אַין די הענט. נאָר אַיך נויץ ניט מיט דעם כֶּח
פון מיינע הענט אין דער וועלט. ווארין אַיך
באַדאַרף דעם כֶּח אויף עפֿעס אַנדערש און אַיך
האַב דרויף אַ הסכֶּמה פון דעם וואסירקן
שלאס. ווארין אַמאַל זענען מיר גיזעסין אין
איינעם עטליכע מענטשן. האט זיך איטליכער
בַרימט מיט זיין כֶּח וואס ער האט אין די
הענט. דער האט זיך באַרימט. ער האט אַזוי אַ
גבורה אין די הענט. און דער האט זיך
באַרימט ער האט אַזוי אַ גבורה אין די הענט.
און אַזוי איטליכער האט זיך באַרימט מיט זיין
גבורה וואס ער האט אין די הענט.

(דהיינו) איינער האט זיך באַרימט. ער האט אַזוי
אַ כֶּח און אַ גבורה אין די הענט. אַז ער שיסט
אויס אַ פֿייל. קאן ער זי ווידער קריק ציהען.
ווארין ער האט אַזוי אַ כֶּח אין זיינע הענט אַז

גֵּיעֲנַפְעֶרֶט. הָאָט דָּאָס און דָּאָס מִין קָאָן אַיִךְ צוֹרִיק צִיִּהֶען. **הָאָב אַיִךְ מִיר אָנְגִּירױפֿן** (דֵּהִינױ צו דער װאָס אָן הָעֲנֵט װאָס דֵּערצײלֵט דָּאָס אַלְץ) צו אים. קָאָנְסְטױ נִיט הֵיילִין דֵּי בֵּת מַלְכָּה. אַז דו קָאָנְסְט מֶער נִיט קֶרִיק צִיִּהֶען נָאר אַיִן אִירְלִיִּי פֵּיילִין. קָאָנְסְטױ נִיט הֵיילִין דֵּי בֵּת מַלְכָּה.

אַיִנְעֶר הָאָט זײַךְ בַּאַרִימֵט. עֶר הָאָט אַזױ אַ כֹּחַ אִין דֵּי הָעֲנֵט אַז בײַ װעמֶען עֶר נֶעמֵט גִיט עֶר (פֿלוֹמֶר מִיט דָּעם װאָס עֶר נֶעמֵט בײַ אַיִנעם עֶפֶעס דֵּערמִיט אַליין גִיט עֶר יֶענעם) מִיילָא אַיִז עֶר אַ בַּעַל צִדְקָה.

הָאָב אַיִךְ אים גִּיפֿרעגֵט װאָס פֿאַר אַ צִדְקָה גִיסְטױ. הָאָט עֶר גֵּיעֲנַפְעֶרֶט. עֶר גִיט מַעֲשֶׂר. הָאָב אַיִךְ מִיךְ אָנְגִּירױפֿן. אַז סָע אַיִז אַזױ. קָאָנְסְטױ נִיט הֵיילִין דֵּי בֵּת מַלְכָּה. װאַרִין דֵּי קָאָנְסְט גָאַר צו אִיר אָרְט נִיט קוֹמֶען. (װייל דו גִיסְט נָאר מַעֲשֶׂר) װאַרִין דו קָאָנְסְט מֶער נִיט אַרִיין גֵיין נָאר אִין אַיִן מוֹיעֶר (דָּאַרְט װי דֵּי בֵּת מַלְכָּה זִיצְט) אַיִבער דָּעם קָאָנְסְטױ צו אִיר נִיט קוֹמֶען. **אַיִנְעֶר הָאָט זײַךְ בַּאַרִימֵט.** עֶר הָאָט אַזױ אַ כֹּחַ אִין דֵּי הָעֲנֵט. װאַרִין סָע פֿאַרְהאַנְדִין מִמוֹנִים אױף דֵּער װעלֵט. (דֵּהִינױ מַעֲנֵטְשׁוֹן װאָס זײ זענען עֶלְצֵטע װאָס זײ האָבִין צו שאַפִּין אַיִבער אַ שְׂטאַט אָדער אַיִבער אַ מְדִינָה וְכוּ') בַּאֲדאַרְף אַיִטְלִיכער חֲכָמָה. הָאָב אַיִךְ אַזױ אַ כֹּחַ אִין דֵּי הָעֲנֵט. אַז מִיט מִינע הָעֲנֵט קָאָן אַיִךְ אים גִיבִין חֲכָמָה. מִיט דָּעם װאָס אַיִךְ לָעהן אים אָן מִיט מִינע הָעֲנֵט. **הָאָב אַיִךְ אים גִּיפֿרעגֵט** װאָס אַ חֲכָמָה קָאָנְסְטױ גִיבִין מִיט דִינע הָעֲנֵט. סָע אַיִז זײַךְ פֿאַרְהאַנְדִין עֲשֶׂרָה קַבִּין חֲכָמָה (פֿלוֹמֶר

צֵעהן אִירְלִיִּי חֲכָמוֹת) הָאָט עֶר גֵּיעֲנַפְעֶרֶט. דֵּי און דֵּי חֲכָמָה קָאָן עֶר גִיבִין **הָאָב אַיִךְ מִיךְ אָנְגִּירױפֿן** צו אים. קָאָנְסְטױ נִיט הֵיילִין דֵּי בֵּת מַלְכָּה. װאַרִין דו קָאָנְסְט גָאַר אִיר דֶּפֶק נִיט װיסִין װאַרִין סָע אַיִז פֿאַרְהאַנְדִין צֵעהן אִירְלִיִּי דֶפִּיִקִין. און דו קָאָנְסְט נִיט װיסִין נָאר אַיִן דֶּפֶק װייל דו קָאָנְסְט נָאר אַיִן חֲכָמָה גִיבִין מִיט דִינע הָעֲנֵט. **אַיִנְעֶר הָאָט זײַךְ בַּרִימֵט.** עֶר הָאָט אַזױ אַ כֹּחַ אִין דֵּי הָעֲנֵט. אַז סָע אַיִז פֿאַרְהאַנְדִין אַ רוּחַ סֶעֶרָה (דֵּהִינױ אַ שְׁטוֹירִים װינֵט) קָאָן עֶר דָּעם שְׁטוֹירִים װינֵט פֿאַרְהאַלְטִין מִיט דֵּי הָעֲנֵט. עֶר קָאָן אָנְחאַפִּין מִיט דֵּי הָעֲנֵט דָּעם שְׁטוֹירִים װינֵט און זָאל אים פֿאַרְהאַלְטִין. און קָאָן װידער מִיט דֵּי הָעֲנֵט מַאכִין דָּעם װינֵט מִיט אַ מָאָס. אַז סָע זָאל זײַן אַזױ אַ װינֵט װי מַע בַּאֲדאַרְף. אִין דֵּער מָאָס. **הָאָב אַיִךְ אים גִּיפֿרעגֵט** װאָס פֿאַר אַ װינֵט קָאָנְסְטױ אָנְחאַפִּין מִיט דֵּי הָעֲנֵט סָע אַיִז זײַךְ פֿאַרְהאַנְדִין צֵעהן אִירְלִיִּי װינֵט. הָאָט עֶר גֵּיעֲנַפְעֶרֶט. דָּעם און דָּעם װינֵט. **הָאָב אַיִךְ מִיךְ אָנְגִּירױפֿן.** קָאָנְסְטױ נִיט הֵיילִין דֵּי בֵּת מַלְכָּה. װאַרִין דו קָאָנְסְט גָאַר דָּעם נִיגוֹן פֿאַר אִיר נִיט שְׁפִילִין. װאַרִין סָע אַיִז פֿאַרְהאַנְדִין צֵעהן אִירְלִיִּי נִיגוֹנִים. און אִיר רַפּוּאָה פּוֹן דֵּער בֵּת מַלְכָּה. אַיִז דוֹרְךְ נִיגוֹנִים. און דו קָאָנְסְט מֶער נִיט שְׁפִילִין פֿאַר אִיר נָאר אַיִן נִיגוֹן. **הָאָבִין זײַ זײַךְ אָנְגִּירױפֿן װאָס קָאָנְסְטױ.** הָאָט עֶר גֵּיעֲנַפְעֶרֶט אַיִךְ קָאָן װאָס אִיר אַלֶע קָאָנְט נִיט דֵּהִינױ אַלֶע נִיין חֲלָקִים פּוֹן אַיִטְלִיכער זָאךְ װאָס אַיִטְלִיכער הָאָט זײַךְ בַּאַרִימֵט. װאָס אִיר קָאָנְט זײַ נִיט. קָאָן אַיִךְ יוֹא.

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (13)

- ער קען צוריק ציען איין מין פייל נאר פאר ווען ס'טרעפט אהן א מענטש
- א. דער וואס האט זיך בארימט אז ווען ער נעמט גיבט ער, וואס גיבט ער?
 - מעשר
 - חומש
 - צען מיני צדקה
- ז. וויפיל מיני ווינטן קען צוריק האלטן דער וואס האט זיך בארימט אז ער קען צוריק האלטן א ווינט?
 - איין מין ווינט
 - זיבן מיני ווינטן
 - צעהן מיני ווינטן
- ח. קענען די אלע, היילן די בת מלכה?
 - יא
 - ניין
 - נאר דער וואס קען אפהאלטן א ווינט

ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- יא
- ניין
- א חלק

- א. פארוואס זעהט אויס אז דער בעטלער האט נישט קיין הענט?
 - ווייל ער האט באמת נישט קיין הענט
 - ווייל ער האט צובראכענע הענט
 - ווייל ער ניצט נישט מיט זיינע הענט אין 'דער וועלט'
- ב. מיט וואס האט זיך דער ערשטער בארימט?
 - אז ער קען צוריק ציען א פייל
 - אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
 - אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה
- ג. מיט וואס האט זיך דער צווייטער בארימט?
 - אז ער קען צוריק ציען א פייל
 - אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
 - אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה
- ד. מיט וואס האט זיך דער דריטער בארימט?
 - אז ער קען צוריק ציען א פייל
 - אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
 - אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה
- ה. וואס קען טוהן דער וואס קען צוריק ציען א פייל?
 - ער קען צוריק ציען אלע צעהן פיילן אפי' נאכדעם וואס ס'טרעפט אהן א מענטש
 - ער קען צוריק ציען איין מין פייל אפי' נאכדעם וואס ס'טרעפט אהן א מענטש

טיפער געטראכט

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער אהן קיין הענט? (ע"י ימי אהרנ"ת)

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפל מאל דערציילט דער רבי ביי ספורי מעשיות ווען א בוים ? 14 מאל

במעשה א' און דאָרט איז ג'ווען א טייכיל און ביימער, און פירות	דער בוים האט אסאך צווייגן און פירות און בלעטליך	אויף דעם בוים האבן ג'וואקסען זייער שיינע עפיל
במעשה י"ג - בוים החמישי א בוים, וואס אין זיין סאטין זאלין רוען אלע חיות	האט ער זיך אויס גיקליבן איין הויכן בוים עס איז פאר האנדלן א בוים. וואס אז מ'זאל דעם בוים אן טרענקן	און האט גיטראגן איין גרויסען בוים
במעשה י"ג - בוים השישי און אזוי דער גארטין מיט די ביימער מיט די פירות	במעשה ט' און האט דאָרט אויס גיקריצט א בוים	און פאנאכט פלעגט זי ארויף גיין אויף א בוים
	האט זיך גימאכט א סימן אין א בוים	האט זיך דער בן מלך ארויף גיריסין אויף דעם זעגיל בוים
	במעשה י"א איז ארויף גיגאנגען אויף א בוים	במעשה ג' זיי זאלין אן טרינקען ביימער

וויפל מאל ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות דער ווארט "בוים" ? 110 מאל

וועלכע זאך וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה, ווערט אויך דערמאנט אין די פרשה (וארא) ? און

דאָרט איז קיין שום היזק נישט פארהאנדן פון קיין שום חיה (מבת ערוב)

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לוסער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - 025345040@gmail.com